

60. A halál legyőzőjének...

1. A ha - lál le - győ - ző - jé - nek, A fel - tá - madt Fi -
Szé - les í - vén az e - gek - nek Most di - csé - rő é -

ú Is - ten - nek, Ő nagy ne - vé - nek di - cső - ség!
ne - kek zeng - nek, És trón - ja ö - rök bé - kes - ség.

Di - csér - jük, ki sze - ret, S ad né - künk é - le - tet, Jé - zus Krisz - tust,

A nagy Is - tent, Mert Ő min - ket A ha - lál é - jé - től meg - ment.

2. Tégedet híven szolgálunk, Mert papunk vagy most és királyunk,
S az maradsz mindörökkön át;
Feltámadás lett a részed, És ki elválasztott gyermeked,
Az épp oly dicsőséget lát;
Te az oltáron vért Ontottál vétkünkért Békítésül;
Felszentelted, Naggyá tetted A királyi s papi népet.
3. Egykor majd életre hívod, A tieidet feltámasztod,
És fényességbe vezeted.
Ott örök örömben élünk, És látunk, Urunk – örök részünk –
Majd színről színre tégedet.
A halandó testet Átformálja kezed Lelki testté;
S szent hazánkba, Égi honba, Eljutunk majd országodba.
4. Feltámadt, nézz testvéridre, És barátaid hű szívébe,
Kik itt a földön járunk még.
Jöjj hát elénk, arra kérünk, Hogy jöttödnek hadd örvendezzünk,
Ha látjuk világod fényét.
Üdvöt adsz azoknak, Kik már feltámadtak A hit által,
S elkerülték A haláléjt; Ó, erősítsd néped hitét!